

- 2) Om fråga 1 besvaras nekande, är det då möjligt att återställa den tidigare situationen när avtalet inte kan bestå på grund av det oskäliga avtalsvillkor som rör dess huvudföremål, och parterna inte är eniga och det ovannämnda ställningstagandet inte heller kan tillämpas?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande, kan då, vid en talan där det yrkas en ogiltigförklaring avseende avtalets huvudföremål, beträffande [den här] typen av avtal, lagen föreskriva ett krav att konsumenten tillsammans med denna talan också ska väcka talan om fastställande av avtalets giltighet eller verkan?
- 4) Om fråga 2 besvaras nekande, kan då avtal i efterhand förklaras giltiga och ha verkan genom lagstiftning, för att säkerställa jämvikten mellan parterna, när det inte är möjligt att återställa den tidigare situationen?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EUT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 169; rättelse i EUT 2015, L 137, s. 13)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovni sud Republike Hrvatske (Kroatien) den
30 september 2020 – I. D mot Z. b. d.d., Z.**

(Mål C-474/20)

(2020/C 423/45)

Rättegångsspråk: Kroatien

Hänskjutande domstol

Vrhovni sud Republike Hrvatske (Högsta domstolen, Kroatien)

Parter i det nationella målet

Klagande: I.D.

Motpart: Z. b. d.d., Z.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 93/13 om oskäliga villkor i konsumentavtal (¹) tolkas så, att bestämmelserna i direktivet är tillämpliga på ett kreditavtal som ingåtts före Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen, men som omvandlats efter Republiken Kroatiens anslutning till unionen med stöd av en lag som Republiken Kroatien antog efter Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen, och att domstolen följaktligen är behörig att besvara den andra frågan?

Om den första frågan besvaras jakande har den andra frågan följande lydelse:

- 2) Ska artikel 6 i direktiv 93/13 om oskäliga villkor i konsumentavtal tolkas så, att den utgör hinder för en nationell regel, såsom den särskilda lag som är i fråga i det nationella målet – ZID ZPK 2015 – Zakon o konverziji (lagen om omvandling), i vilken det, för det första, föreskrivs att tjänsteleverantören på grundval av en tvingande nationell bestämmelse ska erbjuda konsumenten att ingå ett tilläggsavtal till kreditavtalet i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, som ersätter olika avtalsvillkor som den dag då lagen trädde i kraft (villkor om ensidig ändring av räntesatsen), eller senare (villkor om valutaklausul som är kopplad till CHF) ogiltigförklarats genom ett domstolsavgörande, med giltiga avtalsvillkor som om de villkor som fastställts i tilläggsavtalet gällde mellan parterna från början och avtalets giltighet därigenom säkerställs och, för det andra, fastställs att belopp som på grund av oskäliga avtalsvillkor har betalats av en konsument som frivilligt gått med på att ingå ett tilläggsavtal, ska användas för att fullgöra de skyldigheter som följer av villkoren i det giltiga tilläggsavtalet genom överenskommelse om förfogande över ett eventuellt överskjutande belopp eller återbetalning av belopp till konsumenten om det överskjutande beloppet överstiger summan av lika stora delbetalningar enligt den nya återbetalningsplanen för lånet, varvid ovannämnda ska ske på så sätt som anges i den lagen?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).